

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2007 og 2008.

Af finansministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 9/11 2006. Første behandling 16/11

2006. Betænkning 5/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Larsen (V):

Forslaget blev ved en teknisk fejl henvist til fornyet udvalgsbehandling i Udvalget vedrørende Færøske Forhold efter andenbehandlingen. Udvalget har derfor efterfølgende behandlet forslaget på et møde. Jeg skal på Udvalget vedrørende Færøske Forholds vegne meddele, at udvalget afgiver mundtlig indstilling over lovforslag nr. L 69. Der er ikke stillet ændringsforslag.

Det betyder, at et flertal i udvalget, dvs. udvalget med undtagelse af TF, indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret. Et mindretal i udvalget, det er TF, indstiller lovforslaget til forkastelse ved tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 112 stemmer (V, S, DF, KF, RV, SF og EL) mod 1 (TF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven og lov om påligningen af indkomstskat til staten.

(Forhøjelse af efterlønsalderen, mere fleksibel efterlønsordning, fortrydelsesordning, styrkede jobmuligheder for personer over 55 år m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 3/11 2006. Første behandling 14/11

2006. Betænkning 7/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frank Aaen (EL):

Vi stemmer imod, men et flertal i Folketinget vedtager nu en af de love i komplekset, der hedder velfærdsforliget. Det forlig skal jeg lade lige ved den her lejlighed, men jeg synes ikke, jeg kan undlade at sige, at det med den lov, som nu vedtages, og en stribe andre, er lykkedes finansministeren at få konstrueret et underskud i Arbejdsmarkedsfonden, som ellers ville have givet et overskud og dermed havde udløst en skattelettelse i form af et lavere arbejdsmarkedsbidrag.

Sammen med de her love og så et skøn over arbejdsløsheden, der var forkert og for højt, blev et overskud, der ellers ville have været på 500 mio. kr. i Arbejdsmarkedsfonden, forvandlet til et underskud på 180 mio. kr. Det viste sig allerede dagen efter at være fuldstændig forkert, og det viser sig i dag at være så meget forkert, at der er et overskud i Arbejdsmarkedsfonden på 3,2 mia. kr. ifølge det seneste skøn, hvilket skulle have udløst en skattelettelse på ca. 5 mia. kr. og en forhøjelse af dagpenge og en forhøjelse af pensioner og folkepension.

Se, det er ikke noget, vi sådan set går ind for – jo, det sidste går vi ind for, højere pension og højere dagpenge – men vi synes ikke, at man skal lave en skattelettelse i form af nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget, fordi det giver mest til de højest lønnede. Skal man lave skatteletter, skal man naturligvis sørge for, at det er de laveste indkomster, der får skattelettelsen, og en del af pengene burde også bruges til velfærd.

Men det har finansministeren altså sikret ikke sker ved at lave kreativ bogføring i Arbejdsmarkedsfonden, så der lige præcis den dag, hvor arbejdsmarkedsbidraget blev fastlagt, var et underskud på 180 mio. kr., selv om alle allerede den dag kunne se, at der ville være et solidt overskud, der som bekendt i dag er på 3,2 mia. kr.

Det, jeg synes er det pikante, og der synes jeg, at højresiden af salen lige skal høre efter, er, at den kreative bogføring, som finansministeren fik gennemført, nu med de kommende lovændringer bliver gennemført sammen med De Konservative. Det Konservative Folkeparti, der i måneder og måneder har sagt, at de ønsker en skattelettelse, der særlig skal komme de højest lønnede til gode, er nu med til at vedtage, at den skattelettelse, de ellers kunne have fået, bliver afløst. Dansk Folkeparti, som i måneder og måneder har sagt, at de ønsker højere folkepensioner, er nu med til at vedtage nogle love, som gør, at folkepensionerne ikke bliver sat i vejret, hvilket ville være sket, hvis arbejdsmarkedsbidraget var sat ned.

Jeg synes, det er meget pikant, at vi har en minister for kreativ bogføring, finansministeren, som på den måde kan lokke De Konservative og Dansk Folkeparti til i realiteten at stemme imod deres egen politik. Det er da godt gået.

Jeg synes, det er slapt af de partier, der har den politik, de har, og som siger, at de har den politik. De lader det bare passere, og på den måde lader de finansministeren komme igennem med sin bogføring.

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Jeg går ud fra, at de par markeringer, der var, er som ordførere. Så er det fru Jytte Andersen som ordfører.

Jytte Andersen (S):

I modsætning til, hvad Enhedslisten og formentlig også SF vil komme op og sige – de er meget imod det her forslag – vil jeg godt på Socialdemokraternes vegne sige, at vi er meget tilfredse

med den pakke af lovforslag, vi nu skal stemme om her om lidt.

Vi er tilfredse med, at vi har fremtidssikret efterlønsordningen som en 5-årig rettighed med en mulighed for, hvis man ikke har fået meldt sig ind og man fortryder det, at kunne melde sig ind senere. Vi er tilfredse med, at der er en betydelig bedre modregningsregel for alle de lavtlønnede, som tidligere ikke har kunnet se nytteværdien i at tjene lidt ved siden af.

Vi er faktisk også tilfredse med, at alle over 55 år nu får en ret til et seniorjob, hvor de har overenskomstmæssige vilkår, og vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi samtidig med den her pakke af tilbagetrækningsforslag har sikret, at der sættes massivt ind for et bedre arbejdsmiljø.

Kl. 9.10

Vi skal senere på dagen forhandle en forebyggelsesfond på omkring 3 mia. kr. Det er tydeligt for os – det har vi en forventning om – at med den indsats, der lægges op til, vil folk ikke blive så nedslidte på arbejdsmarkedet, som tilfældet er i dag.

Jeg synes godt, at jeg her til sidst vil appellere til både SF og Enhedslisten, efter at de et halvt år har brugt ganske meget krudt på at få rejst en stemning mod de her lovforslag gående på, at man skabte en frygt for, at de nedslidte hjemmehjælpere nu skulle være længere på arbejdsmarkedet. Det er jo ikke lykkedes. Det er ikke lykkedes, fordi alle de, der i dag er over 48 år, overhovedet ikke vil komme til at mærke virkningerne af de her lovforslag. Det er faktisk ret sjældent, at vi laver lovgivning med så lange linjer frem og med så god forberedelse.

Men det, jeg godt ville opfordre SF og Enhedslisten til, er at bruge krudtet og de kreative kræfter – dem ved jeg nemlig er hos både SF og hos Enhedslisten – på at finde løsninger, muligheder og konkrete forslag til, hvordan vi kan sikre, at arbejdsmarkedet forstår, at den ældre del af arbejdsstyrken faktisk er en værdifuld arbejdskraft, men at det jo godt kan være, at de ikke kan arbejde med helt samme kadence, helt i samme tempo og helt så mange timer, som de kunne, da de var 35 år. Det er, som jeg ser det, den allerallerstørste udfordring, vi står over for nu.

Nu kommer lovgivningen på plads om lidt, og nu har vi tilbage at komme med et massivt politisk pres herindefra til arbejdsmarkedets parter, komme med konkrete forslag, der kan sikre, at der ikke er nogen, der nedslides på arbejdsmarkedet, at der ikke er nogen, som udstø-

des af arbejdsmarkedet, men at der sikres en fleksibilitet på arbejdsmarkedet, som vi så længe har efterspurgt.

Vi vil fra socialdemokratisk side trykke på de grønne knapper med meget stor tilfredshed.

Formanden:

Tak til fru Jytte Andersen. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Når man skal gennemanalysere det forslag, vi har til afstemning, i forhold til den udfordring, som vi står over for, så er der et stort, stort svælg. Den oprindelige opgave har været at bringe arbejdsstyrken i en sådan position, at folk havde mulighed for at blive længere tid på arbejdsmarkedet. Den demografiske udvikling kræver, at vi får arbejdsstyrken til at være en smule længere tid på arbejdsmarkedet. Det er der 179 folketingsmedlemmer, der er enige om.

Det, der er problemet med de stramninger af efterlønsreglerne og pensionsreglerne, som vi har til debat i dag, er, at man laver nogle forringelser for de grupper i samfundet, som ikke har andre valgmuligheder.

Man hæver efterlønsalderen. Det, som har været fremme i den offentlige debat, om, at man skulle hæve den til 61, 62 eller 63 år, er i virkelighedens verden blevet regeringens forslag, som går igennem med de 63 år. Det starter med 62 år, men så stiger det ret hurtigt til 63 år.

Men har derudover indlagt en indeksering, som betyder, at efterlønsalderen – det er en af Dansk Folkepartis sejr – på sigt kommer op på 66 år, og tilsvarende får vi så en pensionsalder på 71 år.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det geniale er i, at de grupper i samfundet, som ikke har valgmulighederne for at kunne lægge store pensionsopsparinger til side eller have store friværdier i egne boliger og lignende, lige nøjagtig er de grupper, der skal rammes.

Når fru Jytte Andersen beder SF om ikke at interessere sig så meget for kassedamen, hjemmehjælperen, jord- og betonarbejderen osv., for de skal nok klare sig, så er virkeligheden desværre en anden. Den er, at der ikke findes mange sygeplejersker på det danske arbejdsmarked i dag, der er 60 år, og at der næsten ingen jord- og betonarbejdere findes, der i dag er på arbejdsmarkedet som 60-årige. Sådan kan man blive ved.

Derfor er man altså på et galt spor, når man siger, at de, der har det hårdest fysiske og i øvrigt også meget hårdt mentalt arbejde, nu skal tvinges til at blive på arbejdsmarkedet, til de er 62 år – og på sigt op til 66 år. Så skal man jo være opmærksom på, at dertil kommer, at den skrappe modregningsregel, der i dag gælder for 60-62-årige, fremover kommer til at gælde for 66-68-årige. Så det er en markant stigning, man laver, uden at man ved, om den forebyggende indsats, som er nødvendig, kommer til at virke. Det, der er sat af til forebyggelse, hvad vi anerkender, er jo ikke en ekstraordinær indsats, der bliver lagt an til her, men en delvis genopretning af de 5 års nedskæringer på arbejdsmiljøområdet, som regeringen og Dansk Folkeparti bevidst har gennemført fra 2001 og frem til i dag.

Der er en ting mere, som man godt kan undre sig over i de seneste dages debatter, som vi specielt har haft med Det Radikale Venstre, der sammen med SF tordner mod skattestoppet som det ulighedsskabende element i samfundet, nemlig at Det Radikale Venstre med åbne arme er gået ind i en velfærdsaftale, som bygger på et skattestop. Og vismændene har lige tilkendegivet, at hvis skattestoppet fortsætter, vil alt det, som man har opnået i velfærdsforliget, simpelt hen blive ædt op af skattestoppet. Det må måske nok få De Radikale til at tænke en lille smule over, om der er sammenhæng mellem mål og midler, når man nu har et højt profileret område, som vi i øvrigt er helt enige i. Men der skal helst være sammenhæng mellem ord og gerning, og vi håber, at der kommer det siden hen.

Set med vores øjne er det et galt skridt, at man indfører stramninger, som alene rammer lavtlønsgrupperne, og de gør det målbevidst, og de gør det hårdt. Dertil kommer jo, hvilket heller ikke har været fremme, at man i forbindelse med forringelserne af efterløn og pension rent faktisk har forkortet den tid, vi har i den tredje alder, otiummet, fra de nuværende omkring 20½ år ned til 19½ år. Det vil sige, at man ud over at lave indeksering beslutter, at borgerne fremover kun må have 19½ år i gennemsnit i deres tredje alder. Det er noget af det, som Ældre Sagen har påpeget under udvalgsbehandlingen, men som ikke er taget ad notam.

Jeg synes sådan set, at Socialdemokraterne, når de om lidt trykker på de grønne knapper, skulle tænke lidt over, om det er den mest glørværdige indsats, de kan præstere i den her folketingssamling, for så er der et lille stykke vej, før vi kan sige, at nu går det fremad, også for Social-

demokraterne. Men vi tror, at der er håb. Det lykkedes ikke i den her omgang, men vi tror, at der ude i fremtiden vil være håb om, at også Socialdemokraterne vil medvirke til at skabe et helt og et andet Danmark. Det er der brug for.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er bare for at takke de 158 mandater i Folketinget, der står bag aftalen. Jeg synes, det er overordentlig flot, at man her lægger stemmer til et regelsæt, nogle strukturreformer, som gør, at vi over årtier er i stand til at sandsynliggøre, at vi kan fastholde et dansk velfærdssamfund, hvor vi kan dække de omkostninger ind, der er forbundet med alle de ydelser, som vi alle sammen gerne vil give til hinanden.

Så jeg vil godt sige tak for, at man her har ført projektet igennem, hvilket vi jo var enige om tilbage fra juni måned i år. Jeg synes, det tjener Folketinget til ære, at vi er i stand til at skue så langt frem og sikre grundlaget for det samfund, som vi alle sammen er tilhængere af.

Formanden:

Så er der en ordfører i anden omgang, nemlig hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det siger lidt om, hvor langt den her regering er kommet ud ad skandalevejen, og hvor vant den er blevet til, at ministre ikke bare bliver beskyldt for, men har gennemført ting, som er på kant med eller i hvert fald er meget overraskende og ikke i overensstemmelse med praksis og lovgivning.

Før stod jeg her på talerstolen og sagde til finansministeren, at han havde gennemført kreativ bogføring, da ministeren fremsatte forslaget til finanslov, ved at have konstrueret et underskud i Arbejdsmarkedsfonden i stedet for det overskud, der faktisk var, og som ville have udløst en skattelettelse. Jeg synes, det er utroligt, at det ikke får en eneste kommentar med på vejen; at der ikke bare er et minimum af tilbagevisning eller forsøg på tilbagevisning, for det, jeg siger, kan ikke tilbagevises. Man kunne jo have forestillet sig et forsøg på at sige, at der ikke laves kreativ bogføring.

Kl. 9.20

Jeg synes også, det er interessant, at når jeg siger til Det Konservative Folkeparti, at de nu stemmer for et lovforslag og har accepteret et helt lovkompleks, der har aflyst en sænkning af skatten, som Det Konservative Folkeparti har

som deres hedeste drøm, nemlig skattelettelser, der er højere, jo højere lønnet folk er, så får det ikke en eneste kommentar med på vejen, så accepterer man bare, at det gør man. Det vil sige, at man har sagt, man vil have skattelettelser for de højest lønnede, men man accepterer, at det ikke sker.

Dansk Folkeparti er i lidt mindre grad, men dog principielt i samme retning, med til at lave en aftale og gennemføre nogle love og acceptere et regnestykke lavet i Finansministeriet, der har aflyst en beskednen forhøjelse, men dog en forhøjelse, af folkepensionen.

Jeg synes, det er interessant, at man kan få lov at sige det her fra Folketingets talerstol, oven i købet i to omgange, uden at de pågældende går imod. Men det er selvfølgelig, fordi det, jeg siger, er korrekt.

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det finansministeren.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil blot af høflighed sige, at det, som hr. Frank Aaen siger, jo falder fuldstændig uden for bedømmelse. Og det er bare en følge af, at det er tilladt for medlemmer af Folketinget og dermed også hr. Frank Aaen at sige alt muligt, uanset hvor forkert det er. Det er det, der er forskellen mellem en minister og så et menigt medlem af Folketinget som hr. Frank Aaen. Der kan siges alt, uanset hvor forkert det er, og det er en øvelse, som hr. Frank Aaen dyrker også her.

Formanden:

Hr. Frank Aaen – og det bliver så en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Så tog finansministeren alligevel ordet, men var der et eneste forsøg på at tilbagevise de ting, jeg har sagt? Det var der ikke. Det viser bare, at der er lavet kreativ bogføring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 104 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 9 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om ændring af lov om delpension. (Udfasning af delpensionsordningen). Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsat 3/11 2006. Første behandling 14/11 2006. Betænkning 7/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 112 stemmer (V, S, DF, KF, RV og SF) mod 2 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Forhandling

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 61: Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. (Forhøjelse af aldersgrænsen for aftaler om fratræden). Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsat 3/11 2006. Første behandling 14/11 2006. Betænkning 7/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 62: Forslag til lov om seniorjob. Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsat 3/11 2006. Første behandling 14/11 2006. Betænkning 7/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.